

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

31 אוגוסט 2021

עת"מ 61561-07-20 נ' [redacted] ואח'

פפני מבי השופטת המר בזק רמפורט

העותר

על ידי ב"ב עו"ד אייל אבולפיה

נגד

המשיבים

1. יצחק מרזי כהן, מ"ע מפכ"ל משטרת ישראל
2. משטרת ישראל
על ידי עו"ד אמיר אדרי מפרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)

3. על ידי ב"ב עו"ד גיר פלטר

4. על ידי ב"ב עו"ד משה אלון

1
2

פסק דין

3

4 העתירה זו הוגשה ביום 27.7.20 לבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, בדרישה להשעות
5 מתפקידם את המשיבים 3 ו-4 באופן מיידי, בטענה כי ביום 3.7.20 היכרו הם את העותר
6 בגרסתאליות וסצעו אותו, לאחר שהלך עם חבריו ללא מסיכה על פניו והתעכב במענה
7 לדרישתם להזדהות. ביום 29.7.20 הוגשה בקשה למתן סעד זמני דחוף להשעיית המשיבים
8 3 ו-4 מפעולה שיטורית הכאה במגע עם הציבור, עד להכרעה בעתירה. בהחלטה מאותו
9 יום (מפי כב' השופטת אביגיל כהן בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו) נדחתה הבקשה
10 לצו זמני בטורם שמיעת העד שכנגד, בשים לב לכך שמדובר בסעד זמני הדומה, אם לא זהה,
11 לסעד הראשי, ובפרט משעסקינן בצו עשה זמני לשינוי המצב הקיים. בהחלטה מיום 6.8.20
12 הורה בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו על העברת העתירה לבית המשפט לעניינים
13 מינהליים בירושלים, חוץ הותרת ההכרעה בבקשה לצו הזמני לבית משפט זה. אז, שב
14 העותר ופנה לבית משפט זה בבקשה לקביעת מועד דיון דחוף, בבקשה לסעד זמני ולמתן
15 צו ביניים עד לקיום הדיון. הבקשה לצו ארעי עד לקיום דיון דחוף נדחתה בהחלטתי מיום
16 7.8.20 בשים לב לכך שמדובר בצו עשה דרמטי; מדובר באירוע שאירע לפני כחודש; נראה
17 כי מתקיים הליך בירור פנימי; קיימת טענה שעיון בסרטון מצלמות השוטרים מעלה תמונה
18 מודגמת יותר מכפי שצוין בבקשה. לאחר שהוגשו חגובות, בהחלטה מיום 25.8.20 (מפי
19 כב' השופטת חגית מאק קלמנוביץ) נדחתה הבקשה לצו ביניים מטעמים דומים. בקשה

בית המשפט המחוזי בירושלים בשמות כבוד-משפט לעניינים מנהליים

31 אוגוסט 2021

ע"מ 61563-07-20 נ"ב [REDACTED] נ"א

- 1 לעיון חוזר נדחתה בהחלטה מיום 31.8.20 (מפי כב' השופטת חנה מרים לומפ). בקשת
- 2 רשות לערער על החלטת כב' השופטת מאק קלמנוביץ נדחתה בהחלטת בית המשפט העליון
- 3 (כב' השופטת רפנה ברק ארז) מיום 3.9.20 (בכר"מ 6075/20).
- 4
- 5 בכתב התשובה שהוגש ביום 23.9.20 צוין כי עניינם של המשיבים 3 ו-4 נמצא בבדיקת
- 6 מח"ש. בכלל כך צוין כי יש לבחון האם הייתה הצדקה לעשות שימוש בכוח והאם הבה
- 7 שהופעל היה מידתי. נאמר כי באותו שלב החלטת שלא לנקוט צעדי משמעת כנגד המשיב
- 8 4, ולגבי המשיב 3, טרם התקבלה החלטה. ביום 2.11.20 ביקש העותר להוסיף סעד לעתירה
- 9 ובהמשך התבקשה החלטה דחופה על מנת שהעותר יכלכל את צעדיו, שמא עליו להגיש
- 10 עתירה חדשה. בהחלטה מיום 6.12.20 נדחתה הבקשה להוספת סעד, שכן העתירה כמות
- 11 שהיא איננה מפרטת טענות לגבי מסכת עובדתית שטרם התגבשה כשהוגשה, בעוד
- 12 שהתיקון המבוקש בה כלל בקשה להוספת סעד בלבד. בהמשך, בהחלטה מיום 17.2.21
- 13 הובהר כי אין מקום לפסוק בעתירה לגופה שעה שלדברי ב"כ המשיבים, בתוך זמן קצר
- 14 צפויה החלטה חדשה בעניין.
- 15
- 16 ביום 1.3.21 חודעו המשיבים 1 ו-2 כי התקבלה החלטה עקרונית על הגשת כתב אישום
- 17 כנגד המשיבים 3 ו-4, ולאחר השלמות נחוצות, לכשיחקבל כתב האישום אצל הגורמים
- 18 המקצועיים במטרה הנוגעים בדבר, יזמנו המשיבים 3 ו-4 לשימועים לשקילת אמצעים
- 19 מינהליים עד לסיום ההליכים המשפטיים.
- 20
- 21 כפי שהתצדד מהודעה מיום 5.8.21, ביום 5.7.21 החליט ראש מחלקת מתנדבים להשעות
- 22 את המשיב 3 מכל פעילות במשמר האזרחי עד לסיום ההליכים המשפטיים בעניינו, אשר
- 23 לאחריהם תתקבל החלטה בעניין המשך פעילותו בהתאם לנהלי המשא"ז. כמו כן, ביום
- 24 1.8.21 החליט ראש אמ"ש כי המשיב 4 יועבר מתפקידו לתפקיד אחר בו יהיה כמגע
- 25 מינימאלי עם קהל, ועם סיום ההליכים המשפטיים, יבחן עניינו על ידי הגורמים
- 26 המקצועיים במטרת ישראל פעם נוספת. על רקע זה עתר ב"כ המשיבים 1-2 למחיקת
- 27 העתירה, וזאת בהמשך לבקשות קודמות למתיקתה.
- 28

1 אכן נראה כי בשלב זה ברור כי העתירה שלפניי מיצתה את עצמה. מאז הוגשה העתירה
 2 התקבלו מספר החלטות מהותיות והשתנו פני הדברים: מוגש כתב אישום כנגד המשיבים
 3 3 ו- 4; וכפי שהודע ביום 5.8.21, משיב 3 הושעה מהמשא"ן ומשיב 4 הועבר לתפקיד עם
 4 מגע מינימלי עם קהל. במצב דברים זה, אין עוד מקום לעתירה כמות שהיא, דינה להימחק
 5 וכך אני מורה.

6
 7 לענין ההוצאות – שני הצדדים עותרים לחיוב הצד שכנגד בהוצאות. נראה כי בנסיבות
 8 העניין אין מקום לחייב את העותר בהוצאות, שכן בסופו של דבר התקבלה עמדתו, אף כי
 9 באופן חלקי, בדבר המשך פעילותם של המשיבים 3 ו-4 במשטרה. מנגד, בהינתן השלב בו
 10 הוגשה העתירה, לא ניתן לקבוע כי הגשת העתירה בזמנו היתה מוצדקת ולאחר מיצוי פניה
 11 מוקדמת; וכי העתירה היא שגרמה לתוצאה, כך שאלמלא הוגשה, לא הייתה מושגת
 12 התוצאה האמורה. נוכח כך, גם אין מקום לחייב את המשיבים בהוצאות.

13
 14 העתירה נמחקת, אפוא, ללא צו להוצאות.

15
 16 ניתן היום, כ"ג אלול תשפ"א, 31 אוגוסט 2021, בהשעך הצדדים.

17

18 המד בוק רפפורט, שופטת